

Míľa pre mamu

Boli sme prítom v sobotu, 12. mája, keď Únia materských centier v 23 mestách Slovenska odštartovala najväčšie podujatie na oslavu Dňa matiek, „Míľu pre mamu“.

Podujatie nadviazalo na známy Guinnessov rekord v kočíkovej míli, minulý rok dosiahlo viac než dvetisíc kočíkov. Míľa pre mamu bola otvorená nielen kočíkjúcim rodičom, ale aj všetkým, ktorí ju po označenej trase prešli aj bez kočíka. Tento rok sa očakával ešte vyšší počet účastníkov, čo sa určite splnilo v Bratislave, na Hlavnom námestí, kde sa prezentovali v informačných stánkoch materské centrá ako Prešporkovo, Klbko, Ráčik, Bábätko a ďalšie. Záujem bol tak veľký, že na celom námestí neostalo voľného priestranstva ani meter. Bratislavský sprievod rodičov s deťmi sa pohol o 16. hodine, aby zdolali míľu.

Do ulíc slovenských miest však vyšli aj zástupkyne z viac než 50 materských centier a predstavili svoju činnosť. Nabité detským džavotom a veselou hudbou to bolo nielen pri stánkoch a pred tribúnou, ale aj v priliehajúcich uličkách, kým sa konali bohaté sprievodné programy, v ktorých vystúpili stovky talentovaných detí. Vzdali tak úctu materstvu prechádzkou a s celkom malými s deťmi, ktoré niesli. Ale mnohých rodičov deti sprevádzali na kolobežkách, či trojkolkách. Trasa merala 1609 metrov a viedla najkrajšími časťami jednotlivých miest.

Najdôležitejším sprievodným podujatím bola celoslovenská verejná zbierka pod názvom Vychutávame si materstvo plnými dúškami – Materina dúška pre materské centrá. Zbierka sa konala formou dobrovoľného príspevku na kúpu pohľadnice s poďakovaním mame. (mš)

Snímky: autorka

O kolektívnom svedomí

Vždy, keď k nám v druhú májovú sobotu zavíta významný sviatok - Deň matiek, v mnohých rodinách zavládne slávnostná, až dojemná atmosféra. Mnohí si pripomenú, za čo všetko vďačia mamám i starým mamám. Niektorí sa zamyslia, bilancujú aj svoje priestupky a sľubujú, že budú lepší k svojej manželke, matke svojich detí, či k starej mame... Je však veľa aj tých, ktorí tento deň prežijú ako každý iný, akoby tento sviatok neexistoval a je nespočetne veľa aj tých, ktorí aj v tento deň svojej mame, manželke i svojim deťom ubližujú a Deň matiek im ani na um nepríde.

Na deň matiek sa mi však zakaždým vynorí v pamäti aj hlboko pravdivá veta: „Kto chce pomôcť dieťaťu, nech pomôže jeho matke“. Je však veľa matiek, ktorým nemá kto pomôcť a ani na ich sviatok priniesť kvietok. Často si veru v tento krásny deň nemá kto spomenúť na mnohé z tých matiek, ktoré nemali šťastie na dobré rodinné zázemie ani na dobrého manžela alebo na pochopenie v rodine či v práci, na dobré materiálne zabezpečenie ani na dobré zamestnanie či na kariéru a neraz ani na svoje dobré zdravie a často sa nemôžu tešiť ani zo zdravia svojich detí či svojich najbližších, skôr naopak. Musia sa mnohé dlhodobo starať o zdravotne postihnuté deti alebo nemálo z nich aj o bezvládných starých rodičov. A napriek tomu všetkému, dokázali a dokážu statočne, deň čo deň zápasíť s každodennými ťažkosťami, ktoré prináša život a vychovať zo svojich detí dobrých ľudí, prospešných celej spoločnosti. Takýchto matiek žijú na Slovensku mnohé tisíce a vo svete mnohé milióny. Bez ich obetavosti, pracovitosti a skromnosti, by bol svet oveľa horší a smutnejší. Ale ich život je zväčša plný pokory, neraz aj poníženia a odriekania.

Nemožno nepomyslieť ani na tie ženy a matky, ktoré, keby mali v živote len o zlomok viac šťastia, len o trochu viac opory a pochopenia svojho najbližšieho okolia, než majú, určite by sa nevzdávali svojich narodených či nenarodených detí, určite by dokázali vytvoriť aj príjemný a bezpečný domov svojim najbližším. Z mnohých by sa určite nestali bezdomovkyne, ktorých aj na Slovensku stretávame na uliciach nemálo, najmä vyššieho veku. Kedysi boli zväčša dobrými matkami a za svoj údel často ani samé nemôžu. Prečo to všetko tak je, na to žiadna štatistika nedáva odpoveď. Tá je skrytá vo svedomí každého z nás, keďže o kolektívnom svedomí, tu nemôže byť reč.

Margita Škrabáľková
šéfredaktorka Humanity

Margita Škrabáľková

Krok v znamení slnečnice

Tohtoročnú slnečnú sobotu, 12. mája, by sme mohli nazvať aj dňom slnečnice, pripomínajúcej krásne letné dni, ale aj symbol Slovenského zväzu sklerosis multiplex. Práve v tento deň sa zišli na bratislavskom Hviezdoslavovom námestí nielen pacienti s touto chorobou, ale aj ich príbuzní, priatelia, ošetrojúci lekári, zdravotné sestry a medzi nimi aj významné osobnosti, ako profesor – prednosta 1. Kliniky neurológie Lekárskej fakulty UK v Bratislave, profesor MUDr. Pavel Traubner, PhD, čestný predseda Slovenského zväzu sklerosis multiplex, ale aj MUDr. Ľubica Procházková, ktorá pôsobí v Nemocnici s poliklinikou L. Dérera v Bratislave na Kramároch na oddelení neurológie a je čestnou členkou Slovenského zväzu sklerosis multiplex a lekárskej rady tohto zväzu a zároveň čestnou predsedníčkou bratislavského klubu sklerosis multiplex. Bola to ona, kto stál pri zrode podujatia - Krok s SM, ktoré spravádzala od prvého až po súčasný, 6. ročník.

Je to náročné podujatie, ktorého organizácia, nielen v Bratislave, na Hviezdoslavovom námestí a počas celého mesiaca máj na celom Slovensku, si vyžiadala od organizátorov a dobrovoľníkov veľa úsilia. Ale ona námahu neľutuje, pretože ako hovorí: „Všetci naši ľudia si to zaslúžia“. Pribúda ľudí s týmto ochorením? - položili sme MUDr. Ľubici Procházkovej otázku a tu je jej odpoveď: „Vďaka lepšej diagnóze je zistených prípadov sklerózy multiplex viac než v minulosti, ale viac je v posledných desaťročiach aj rôznych chorôb s poruchami imunity. Ako nám ďalej prezradila, najviac sa skleróza multiplex vyskytuje v období medzi

Veronika Vadovičová (na obrázku) z Trnavského SM-klubu prvý raz tancovala tango na tohtoročnej slávnosti Krok s SM v Bratislave.

20-40 rokom veku a práve tých 20-ročných ľudí s touto diagnózou v poslednom období pribúda.

Famózný program

Na prítomných čakal na Hviezdoslavovom námestí až 6-hodinový kultúrny program s hudobnou skupinou Taktici, ako aj ďalšími hudobnými a tanečnými skupinami. SM-kári mali okrem zábavy, aj občerstvenie zdarma a každý kto prišiel, mohol za symbolickú cenu získať kvet slnečnice a tak prispieť na dobrú vec v prospech SM-károv. Svoju šikovnosť si všetci mohli vyskúšať v súťažiach a na záver nádherného programu, ktorý moderovala Patrícia Jarjabková – Garajová, nechýbala ani tombola.

Aby sme sa dozvedeli o živote ľudí so sklerózou multiplex viac, oslovili sme aj mladú, sympatickú, usmievavú dievčinu na invalidnom vozíku, ktorá

vystúpila na pódiu, aby si s účinkujúcimi tanečníkmi v bohatom kultúrnom programe vyskúšala argentínske tango. Bola to Veronika Vadovičová z trnavského klubu sklerosis multiplex, kde sa tretí raz uskutočňuje aj tanečný kurz pre vodičkarov, ako nám prezradila. Veronika úspešne reprezentovala Slovensko aj na paralympiáde a ako reprezentantka v športovej strelbe a získala v minulom roku na Majstrovstvách sveta vo Švajčiarsku dve zlaté a jednu bronzovú medailu. Pripomeňme, že teraz sa už chystá na Majstrovstvá Európy v športovej strelbe a na budúcoročnú paralympiádu do Pekingu.

Láska liekom na všetko

Na 6. ročníku Kroku s SM sme sa zoznámili aj s Jankou Papovou, členkou ilavského klubu SM. Nielenže všetkým prečítala svoju peknú báseň, ktorú napísala pri tejto príležitosti, ale Ivete Gálíkovej, predsedníčke Slovenského zväzu sklerosis multiplex, odovzdala ozdobný obrúsok so znakom SM od svojej kolegyně ako poďakovanie. Prečo vlastne majú SM-kári symbol slnečnicu? Odpoveď na pódiu znela: Symbolizuje slnko, úsmev, prežiarenie teplom. Lupienky znamenajú kluby SM na Slovensku a zrníčka členov klubov. Hovorí sa, že ich je na Slovensku asi sedem tisíc. Ktovie, či niekto zrátal, koľko môže mať slnečnica zrníek, ale v každom prípade je to veľmi pekný symbol. Prv než pod pódium na námestí vystúpili so svojim unikátnym číslom aj cyklotrialisti z Bratislavy v sprievode pôsobivej hudby, pani A. Papová okrem básne vyslovila aj zaujímavú myšlienku: „My sa v našom klube zaoberáme otázkou, ako najlepšie liečiť sklerózu multiplex – ako ináč, popri liekoch aj láskou. A pani P.

Obsah:

Míľa pre mamu	2
O kolektívnom svedomí	2
Krok v znamení slnečnice	3-4
Počuť srdcom, dorozumievať sa pohybom	5
Rozhovor: Liečba umením je univerzálna	6
Mosty k rodine	7
Migračné informačné centrum na Slovensku už rok	7
Deti, máme vás radi!	8

Lepšie možnosti vzdelávania pre zrakovo postihnuté deti	9
Predstavujeme: Zväz sluchovo postihnutých	10-11
Zbierka na rehabilitačné pobyty pre hemofilikov	11-12
Anketa: Nonhandicap 2007	13
Všimli sme si: Pomoc matkám v núdzi	14
Sluby chudobe	14
Deň pre Darfúr	14
Summary	15

Príloha Humanita Plus: Ľudia s humanitou v srdci

Jariabková doplnila: „Pomáhajú aj „chlpaté tabletky“. Presnejšie povedané, psy, ktoré sú často ako láskaví, verní, často aj najlepší priatelia pacientov so sklerózou multiplex.

Na pódiu vystúpila aj MUDr. Ľ. Prochádzková, ktorá zdôraznila: „Som veľmi rada, že sa tu stretli naši ľudia v hojnom počte, že prišli aj na invalidných vozíčkoch, s barlamami, z celého Slovenska, niektorí až z východoslovenských okresov, aby spoločne ukázali, že aj život so sklerózou multiplex sa dá prežiť krásne“.

V prvom ročníku Kroku s SM v Bratislave sa stretlo asi 40 ľudí a teraz sa stretli stovky ľudí, počas celého mesiaca máj, vo všetkých kluboch SM na Slovensku, aby upozornili, že hoci skleróza multiplex je ťažké ochorenie, ale dá sa s ním žiť. „Treba sa zmieriť s chorobou a nebať sa žiť. Verím, že aj technické bariéry pomaly odpadnú a život bude veselší“, povedala MUDr. Ľ. Prochádzková.

Dodajme, že diagnóza sklerosis multiplex sa netýka len pacienta, jedného človeka, ale postihuje celú jeho rodinu a ovplyvní všetky jej vzťahy, hneď od začiatku. Ale nie všetci títo pacienti skončia na vozíku. Ak však má takáto rodina len jedného živiteľa a viac detí, toto jeho ochorenie ovplyvní celý rodinný život vo všetkých sférach. Ako tu lekári môžu podporiť a pomôcť rodine, ktorej člen má sklerózu multiplex? „To, čo tu na Slovensku chýba, sú liečebno-rehabilitačné ústavy, kde by pacienti so sklerózou multiplex mohli ísť aj dvakrát do roka“, pripomenula MUDr. Ľ. Prochádzková ďalej. Rehabilitácia v takýchto ústavoch by im pomohla, aby neupadali na duchu a aj ich rodina by

MUDr. Ľubica Prochádzková, neurologička z nemocnice na bratislavských Kramároch je čestná členka Slovenského zväzu sklerosis multiplex a SM-klubu (na snímke s moderátorkou Patráciou Garajovou).

Účastníci 6. ročníka podujatia Krok s SM mali na Hviezdoslavovom námestí v Bratislave počas šesťhodinového programu zabezpečené aj bohaté občerstvenie zdarma.

si oddýchla. „Obdivujem ich, sú húževnatí, nevzdávajú sa, hoci majú chorobu, ktorá je spojená najmä s neistotou, lebo nevedia, či na druhý deň budú ešte schopní vstať a ísť do práce“.

Perspektíva pre pacientov

Napriek tejto neistote sú tu, neboja sa, usmievajú sa a ich vôľa žiť je obdivuhodná. A čo na pacientoch so sklerózou multiplex obdivuje profesor MUDr. Pavel Traubner, PhD?

„Neurologiou sa zaoberám už 40 rokov a stretávam sa stále s pacientami aj s týmto ochorením. Často na nich obdivujem to, že neprestávajú byť predovšetkým ľuďmi a sú často duševne zdravší ako telesne úplne zdraví ľudia“. Profesor P. Traubner zdôraznil, že medicína v liečbe sklerózy multiplex, najmä v posledných rokoch, urobila veľké pokroky. „Ja verím, že v poslednej dobe najmodernejšie podávané lieky, ktoré sa označujú ako interferóny, ktoré pacienti poznajú neraz lepšie ako mnohí lekári, naozaj veľmi pomáhajú. Perspektíva do budúcnosti je dobrá. Prichádza obdobie významných úspechov vedeckého výskumu ako je liečba klonovanými bunkami, ktorá môže aj pacientom so sklerózou multiplex v budúcnosti priniesť situáciu, že budú môcť byť v podstatne lepšom zdravotnom stave. Táto perspektíva mnohým pacientom prinesie radosť a som presvedčený, že väčšina z tých, ktorí tentoraz na Hviezdoslavovo námestie prišli, ale aj tí, čo

Symbol SM-károv je slnečnica.

zostali doma, majú nádej, že skleróza multiplex nebude pre nich doživotnou hrozbou, ale že budú môcť kráčať na vlastných nohách a raz príde čas, že si budú môcť aj zatancovať. Prajem im všetkým, aby úspešne kráčali“.

Predovšetkým si treba uvedomiť, že je to vážne ochorenie, ktoré handikapuje najmä fyzicky. Sú to pacienti, ktorí sami nemôžu za svoje ochorenie. Veria však, že ich choroba nie je taká tragická, ako ju mnohí vidia. Je šťastie, že mnohí ľudia žijúci so sklerózou multiplex sú psychicky, ale aj fyzicky dosť výkonní. Želáme im, aby takými ostali čo najdlhšie.

Margita Škrabáľková
Snímky: autorka

Počuť srdcom, dorozumieť sa pohybom

Bratislavské divadlo Aréna patri-lo 4. a 5. mája sluchovo postihnutým deťom a ich divadelnej tvorbe na 15. ročníku záujmovej umeleckej činnosti. Súčasťou podujatia bol aj be-nefičný koncert *Počuť srdcom*, ktorý už tradične pripravila rovnomen-ná nadácia v spolupráci so Základnou školou internátnou (ZŠI) pre sluchovo postihnutých na Drotárskej ulici v Bratislave. Záštitu nad podujatiami prevzala prezidentova manželka Sil-via Gašparovičová.

Benefičný koncert *Počuť srdcom* umožnil sluchovo postihnutým deťom užiť si hudobné predstavenie. Program bol zostavený z vystúpení profesionálov aj detí. Účinkoval v ňom Pavol Bruchala, žonglér Slížo Perfekto, súbory nepočujú-cích Uško a Farbičky, Top Dance Qu-artet či Vlado Kulíšek. V Divadle Aréna si nepočujúce deti v piatok, 4. mája po-zreli aj vystúpenie Vaša Patejdla. Jeho spev deťom pohybovo znázornil mím, niektoré texty im tlmočili do posunkovej reči.

Na Slovensku je 6 škôl pre sluchovo postihnuté deti. Ich najväčším problémom sú spoločenské bariéry, tvrdí ve-dúci výchovy ZŠI pre sluchovo postihnuté deti na Drotárskej ceste v Bratisla-ve, Juraj Čúzy. Deti sa za svoj hendikep hanbia a nechcú komunikovať. Práve umelecké a športové aktivity, ktoré čiastočne pomáha financovať aj nadácia Vlada Kulíška, deťom umožňujú získať

sebadôveru a presadiť sa vo svete počujúcich. Nadáciu *Počuť srdcom* založil známy mím Vlado Kulíšek v roku 1993, keď si uvedomil, že je veľa koncertov pre rôzne skupiny handicapovaných detí, ale pre tieto deti neexistujú a pripravil prvý koncert, na ktorom aj nepočujúce deti mohli „počuť“, pretože im text tlmočili pohybom. Pre tieto deti je totiž pohyb hlavným komunikačným prostriedkom. Pantomíme rozumejú oveľa lepšie ako dospelí, vedia dešifrovať myšlienku vyjadrenú pohybom už pri prvých posunkoch. Mím Vlado Kulíšek si myslí, že o sluchovo postihnutých deťoch sa málo hovorí, pretože ich handicap nie je na prvý pohľad vidieť. Málokto si uvedomuje ako sú ukrátené, keď nepočujú svoju mamu, súrodencov, kamarátov, pesničky v rádiu, nerozumejú dialógom rozprávok.

Pomocnú ruku pri tohtoročnom benefičnom koncerte i Festivale záujmovej umeleckej činnosti podala aj Základná škola internátna pre nepočú-

júcich na Drotárskej ceste v Bratislave. Je to jedna z našich najvýznamnejších škôl, ktorá sa snaží cez rôzne aktivity stierať komunikačné bariéry svojich zverencov a dostať ich do bežného života, medzi nepostihnutú populáciu. Ako nám povedala riaditeľka Ľubica Jägrová, v škole hrá dôležitú úlohu zážitková výchova. Cez zážitky učitelia pôsobia na aktivitu detí a odbúrávajú ich strach z okolia. Aj záujmová umelecká činnosť patrí medzi program, ktorý stimuluje komunikáciu detí a podnecuje ich prirodzený intelekt.

Na 15. ročníku festivalu záujmovej umeleckej činnosti sluchovo postihnutých detí v Divadle Aréna súťažili mladší žiaci, starší žiaci a mládež v troch vekových kategóriách. Podľa druhu predstavenia sa rozdelili do kategórií tanec – spoločenský, ľudový a moderný, pantomíma, divadlo a mix. Skupina s názvom Mix je novinkou tohto ročníka, zaradilo sa tam napríklad žongľovanie, cvičenie so stuhami alebo ukážka svadobného čepčenia. Na festivale sa zúčastnili školy z celého Slovenska. Slávnostné vyhlásenie výsledkov v sobotu večer zakončila recepcia a diskotéka. Deti z celého Slovenska mali okrem prezentácie vlastného programu možnosť pozrieť si aj novú budovu Slovenského národného divadla a absolvovať prehliadku hlavného mesta.

Eva Muchová
Snímka: archív

Vezieme sa v tom spolu

Projekt Charita roku, jeden z najväčších, ktorý organizuje spoločnosť **Tesco Stores SR**, sa začal už po štvrtý raz, ale prvý raz je partnerom Slovenský Červený kríž. Vo výberovom konaní sa najlepším návrhom prezentoval práve Slovenský Červený kríž s názvom: **Vezieme sa v tom spolu!**

Po prvý raz je cieľovou skupinou vekovo najstaršia skupina obyvateľov. Projekt si prezieravo tiež kladie za cieľ, aby sa verejnosť viac zamyslela nad problémami, ktoré vyplývajú z prebiehajúcich demografických zmien a aby sa zlepšilo vnímanie úrovne starostlivosti venovanej starším občanom.

Už prvý víkend na začiatku verejnej finančnej zbierky Tesco Charita roku 2007, bol veľmi úspešný. Aktivisti Slovenského Červeného kríža sa podarilo

vyzbierať v sieti obchodov Tesco takmer pol milióna korún. „Sme radi, že sa dostavil takýto úspech. Spoločne so Slovenským Červeným krížom, stovkami jeho zamestnancov a aktivistov, sme vložili do projektu veľmi veľa úsilia v prípravnej fáze aj spolu s našimi zamestnancami a snažili sme sa o dobrý výsledok tiež na základe našich doterajších skúseností z predchádzajúcich ročníkov tohto nášho najväčšieho projektu v danom roku“ povedala pri príležitosti výsledku prvého kola zbierky Evia Williams, riaditeľka oddelenia vonkajších vzťahov a dodala: „Poďakovanie patrí hlavne tým, čo prispeli do pokladničiek“. Zbierka prebiehala od štvrtka do nedele, teda od 10. do 13. mája 2007 vo všetkých 49 Tesco obchodoch – obchodných domoch, hypermarketoch a supermarketoch – a jej výťažok použijú

Tohtoročný symbol zbierky Tesco - charita roku je nákupný košík obviazaný stuhou, ajs paličkou na pomoc pre dôchodcov, ktorým je zbierka určená.

Územné spolky SČK na zvýšenie starostlivosti o odkázaných starších občanov v konkrétnych mestách. Za získané finančné prostriedky nakúpi napríklad často chýbajúce základné technické a materiálne vybavenie sociálnych služieb SČK pre seniorov. Zbierku budú organizovať zamestnanci, členovia a dobrovoľníci Slovenského Červeného kríža tridsiatich šiestich z 38 územných celkov po celom Slovensku. Každý obchod Tesco bude mať za partnera jeden územný celok z blízkeho okolia. Vyzbierané finančné prostriedky v rámci jednotlivých miest si ponechajú príslušné územné celky Slovenského Červeného kríža, ktoré ich vyu-

žívajú na nákup potrebného vybavenia pre starších a odkázaných ľudí.

Predpokladá sa, že vyzbierané finančné prostriedky pomôžu 50 000 starším a odkázaným ľuďom. Verejná finančná zbierka bude prebiehať aj formou pevných pokladničiek, ktoré budú k dispozícii po celý čas zbierky. Dobrovoľníci v tričkách a červených vestách sa budú pohybovať s pokladničkami vo všetkých Tesco obchodoch v nasledujúcich termínoch: 14. – 17. jún, 12. – 15. júl, 16. – 19. august, 13. – 16. september a 11. – 14. október 2007. Do zbierky možno prispieť aj priamo na špeciálne zriadený účet: 665555/0200, variabilný symbol

888. Zamestnanci spoločnosti Tesco tiež podporia projekt vlastnými nápadmi a aktivitami, napríklad predajom vlastnoručne napečených koláčov.

V tomto roku sa aj vo Veľkej Británii, kde projekt Charita roku vznikol, už po 22. raz uskutočňuje takáto zbierka, tentoraz spolu s Britským Červeným krížom. Cieľom britskej Charity roku je získať finančné prostriedky pre ľudí postihnutých katastrofami (od osobných nešťastí a chorôb až po katastrofy, akými sú povodne a požiare).

Margita Škrabáľková
Snímka: autorka

Rozhovor so spisovateľom Petrom Glockom

Liečba umením je univerzálna

Spisovateľ Peter Glocko, ktorý sa ako autor pre deti dostal aj na Čestnú listinu H. Ch. Andersena, sa vo svojej literárnej tvorbe venuje nevšedným témam. V jednom zo svojich posledných románov *Tri vety pre ošpedalské siroty* rozvíja paralelne dva príbehy – o chlapcovi zo sociálne zdevastovanej rodiny, ktorého lásku k hudbe podchytil cigánsky virtuóz Anton Kotlár a o mrzáčikoch v benátskom sirotinci Ospedale della Pieta, ktorým sa na pobúrenie vtedajšej meštiackej spoločnosti venoval geniálny skladateľ Antonio Vivaldi.

Citlivo, ale zároveň kruto ste obnažili problém duševne i fyzicky mrzačených detí, ktorí často znášajú ponižovanie nespravodlivých a necitlivých dospelých.

- Vivaldi predbehol dnešnú dobu - liečil postihnuté deti hudbou - komponoval pre ne skladby, učil ich hrať a spie-

vať a vystupoval s nimi na verejnosti. V útluku pre siroty zriadil konzervatórium pre mrzáčikov – deti s telesnými chybami, ktoré však boli obdarené božským talentom. Všetci vraveli, že ich poskrúcané telička sú trestom za hriechy rodičov, ale oni hrali a spievali ako anjeli a odháňali svojou hudbou zlobu. Najsilnejšou časťou knihy je scéna, v ktorej Vivaldi vyháňa husľami zo sirotinca všetkých tých hlupákov, čo nechcú vidieť mrzákov, nazývajú ich obludami znešvácujúcimi chrám. Ale Vivaldi im povie do očí, kto je v tom chráme skutočne posadnutý zlom. Všetci tí dospelí, čo nemajú dobré slovo pre siroty za krásu, ktorú im svojím spevom dali.

Čiže príbeh o láske, liečbe zmrzačeného tela a duše...

Ako môžu knihy deťom pomôcť?

Môžu. Uvedomili si to dokonca aj Američania a ocenili moju tému, lebo je to svetový námet – bolesť je univerzálna, ale aj liečba umením je univerzálna.

Vivaldi bol umelec, ktorý pozdvihol deti s ťažkým fyzickým i duševným údelom, odsúdené na najúbohejšiu ľudskú existenciu v sirotinci. On im dal do rúk božský nástroj husle a prepožičal im svojho génia. Verím v silu umenia.

V ďalšej knihe *Večernica z Dračej jaskyne* ste zase opísali krásny vzťah medzi dieťaťom a starou pani učiteľkou...

Aj v knihe *Večernica z Dračej jaskyne* sa paralelne odohrávajú dva príbehy. Príbeh jedenástročnej chovanky detského domova - Barborky obdarenej nevšedným hudobným talentom a sta-

rej učiteľky klavíra - Melánie. Obe tušia, že ich čaká odlúčenie a sú z toho smutné. Príbeh v sebe skrýva mnoho otázok: či môže nájsť sirota žijúcich rodičov znovu rodičovskú lásku a kto pomôže starému človeku, ktorý stratil rodinu. Paralelne s týmto príbehom sa odvíja príbeh o netopierovi, ktorý vynosí mláďa. Ide o najmenšieho netopiera, ktorý žije na našom území a volá sa Večernica. Má teda rovnaké meno ako krásna hviezda, ktorá sa ako prvá zjavuje na nočnej oblohe. V knihe nájdeme paralelu – na jednej strane netopier, ktorého sa ľudia štítia, ktorého neznášajú, lebo je najskaredší cicavec, ale má toľko materinského citu, že svoje mláďa chráni vlastným telom, dojčí, vychováva. Čiže na jednej strane knižka ukazuje surovosť ľudí, ktorí svoje mláďa odvrhnú a na druhej strane netopiera, napohľad odpudzujúceho, a pritom dojímavého starostlivého rodiča.

Nemáte obavy, že sa vaše príbehy nedostanú deťom vôbec do rúk, keďže mnohí rodičia si ani nemôžu dovoliť knihy kupovať?

Oba spomínané tituly sú rozpredané, prvá vyšla dokonca už v dvoch vydaniach. Mám veľa ohlasov z besied. Absolvoval som besedy od Partizánskeho, cez Tisovec, Turčiansky Svätý Martin, Lučenec, Revúcu, Rimavskú Sobotu, Detvu a všade moje knihy poznali, čítali mi z nich úryvky a hrali scény. Mnohé situácie a dialógy v knihe sú odpočívajúce z mojej rodiny alebo z rodín mojich blízkych. Spisovateľ kade chodí, tade pozorne počúva a berie ľuďom repli-

ky priamo z úst. Moje knihy sú malé romány aj pre dospelých, nielen pre deti, sú nahustené príbehmi, vzťahmi, odohrávajú sa v rôznych prostrediach, sú dramatické a tajomné. Píšem ich ako scenáre, využívam strihovú formu, krátké kapitoly, aby som čitateľa neunavil. Najlepší ohlas mám od detí a starých rodičov.

Stretli ste sa niekedy na svojich potulkách za čitateľmi aj s chorými alebo handicapovanými deťmi?

Kedysi ma zavolali do Kremnice,

aby som priateľsky pomohol v porote literárnej súťaže postihnutých detí. Povzbudzoval som ich, nie však falošným súcitom, ktorý skôr ubližuje. Čítal som si ich básne, ktoré boli anonymné a pri ich čítaní ma ohúril najmä cyklus básní venovaných mestu, v ktorých malá autorka písala, ako objavuje Kremnicu. Texty mali priam mystickú atmosféru. Písalo ich dievčatko na vozíku a keď som ho spoznal, začal som ho povzbudzovať, aby sa ešte viac venovalo písaniu. Po čase som bol opäť v Kremnici a kúpil

som si miestne noviny. Bol v nich rozhovor s akýmsi dievčatom, ktoré mi bolo veľmi povedomé. V článku som sa dočítal, že to je autorka, s ktorou som sa kedysi stretol v súťaži. Spomínala na mňa, ako som ju povzbudil k tvorbe, čo ma veľmi dojalo, takmer mi vyhrkli slzy. Rád by som ju aj teraz stretol, porozprával sa s ňou a prečítal si jej nové básničky. Ak sa jej dostane váš časopis do rúk, budem rád, ak mi napíše.

Zhovárala sa: Eva Muchová

Snímka: archív autorky

Migračné informačné centrum na Slovensku už rok

Výše 220 migrantom poskytlo Migračné informačné centrum IOM Medzinárodnej organizácie pre migráciu (MIC IOM) pomoc počas roka svojej existencie. Pätnásť z nich doteraz využilo podporu centra pri vzdelávaní a rekvalifikácii.

Ako uviedla vedúca Úradu Medzinárodnej organizácie pre migráciu na Slovensku Zuzana Vatrállová: „Spolu sme počas prvého roka fungovania centra poskytli vyše 630 telefonických, mailových alebo osobných konzultácií. Na našej webovej stránke zaznamenávame v priemere 2000 návštev mesačne. Migrantov zaujímajú najmä informácie týkajúce sa ich pobytu na Slovensku a zamestnania“.

Migračné informačné centrum IOM poskytuje migrantom, ktorí majú záujem žiť a pracovať na Slovensku, právne i praktické informácie v oblastiach: pobyt, rodina, zamestnanie, podnikanie, zdravie a zdravotná starostlivosť, vzdelávanie, ubytovanie, sociálne zabezpečenie, občianstvo, združovanie, verejný život. Informácie sú poskytované prostredníctvom osobných konzultácií v MIC IOM na Leškovej ulici č. 3 v Bratislave a na Hlavnej č. 68 v Košiciach, ako aj prostredníctvom zvýhodnenej telefonической informačnej linky 0850 211 478 a elektronickej pošty mic@iom.int. Komplexné informácie súvisiace so sociálnou a pracovnou integráciou cudzincov na Slovensku sú pravidelne aktualizované na webovej stránke www.mic.iom.sk.

„Klienti oceňujú najmä to, že sa na jednom mieste dozvedia všetky informácie potrebné pre vyriešenie ich situácie, pomáhame im, napríklad, pri-

praviť životopis, ak sa uchádzajú o prácu, usmerníme ich, aký úrad v akom poradí navštíviť a podobne,“ doplnila Z. Vatrállová a pokračovala: „Máme klientov, ktorí márne vybavovali nejaké povolenie aj niekoľko mesiacov a napokon ho vďaka informáciám MIC IOM získali v priebehu pár týždňov.“ Od októbra 2006 poskytuje MIC IOM migrantom aj priamu podporu pri vzdelávaní a rekvalifikácii s cieľom umožniť im nájsť si prácu. Doteraz bolo posúdených 20 žiadostí a komisia pridelila podporu 15 žiadateľom. Kurzy doteraz ukončili dvaja klienti, navštevovať kurzy (počítačové, podvojného účtovníctva, vodičské oprávnenia (A, B a C), slovenského jazyka a anglického jazyka) začali piati.

MIC IOM na neposlednom mieste podporuje komunitný život migrantov na Slovensku a prispieva k zblížovaniu migrantov s väčšinovou populáciou. Centrum spolupracuje s 21 kultúrnymi mediátormi z rôznych krajín pôvodu - Irak, Afganistan, Ukrajina, Rusko, Vietnam, ktorým poskytlo doteraz tri tréningy v oblasti poradenských a komunikačných zručností, práce v komunitách cudzincov žijúcich v SR, prípravy projektov na podporu integrácie a multikultúrneho života. Kultúrni mediátori doteraz uskutočnili osem tzv. informačných stretnutí s finančnou podporou MIC IOM, ktoré spojili cudzineckú komunitu s majoritnou spoločnosťou na rôzne témy a v rôznych formách – benefičný koncert, diskusia o potrebách africkej komunity v SR, prednáška o možnostiach vzdelávania v ukrajinskej komunite, multikultúrne športové a spoločenské podujatia,

výstava fotografií o postavení žien v islame.

Minulý rok bol úspešný podľa stanovených kvantitatívnych, ale aj kvalitatívnych kritérií, čoho dôkazom je veľké množstvo úspešne vybavených otázok a pozitívnej spätnej väzby od klientov MIC IOM, ale aj zo štátnych inštitúcií či mimovládnych organizácií.

Migračné informačné centrum IOM je súčasťou projektu „Migračné informačné centrum na pomoc migrantom a obchodovaným osobám pri integrácii na trh práce a do spoločnosti“, ktorý je spolufinancovaný z prostriedkov Európskeho sociálneho fondu v rámci Iniciatívy Spoločenstva EQUAL.

Medzinárodná organizácia pre migráciu (IOM) vznikla v roku 1951 ako medzivládna organizácia s cieľom pomáhať presídleným osobám, utečencom a migrantom v Európe. V súčasnosti má organizácia 109 členských a 24 pozorovateľských štátov a svojou činnosťou pokrýva širokú škálu migračných otázok vo všetkých oblastiach sveta. Na Slovensku má zastúpenie od roku 1996. IOM Bratislava vyvíja aktivity najmä v oblasti dobrovoľných návratov migrantov do krajiny pôvodu, prevencie obchodovania s ľuďmi a pomoci obchodovaným osobám, integrácie migrantov do spoločnosti a výskumu. Poslanie a činnosť IOM-u vychádzajú z princípu, že humánna a organizovaná migrácia prináša prospech tak migrantom, ako aj spoločnosti. Ako popredná medzinárodná organizácia na poli migrácie vyvíja IOM v spolupráci s vládami a migrantmi úsilie smerom k riešeniu migračných otázok.

(mš)

Mosty k rodine

Veta „Aby každé dieťa malo rodinu...“ je viac než heslo Spoločnosti pre pomoc deťom z detských domovov (SPDDD) Úsmev ako dar. Vedec-ké výskumy potvrdzujú, že rodina je najlepším prostredím na výchovu dieťaťa. Ak rodina prestane fungovať a prestane pre dieťa byť bezpečným miestom, treba zintenzívniť podpor-nú sieť okolo rodiny a aktivizovať všetkých, ktorí vedia pomôcť.

Mosty k rodine sú jednodňové konferencie, ktoré sa konali a konajú vo všetkých krajských mestách v priebehu mája a budú pokračovať aj v júni tohto roku. Ich cieľom je podpora vzájomnej komunikácie a spolupráce všetkých zainteresovaných subjektov, organizácií, odborníkov a jednotlivcov, ktorí pomáhajú rodinám v kríze, náhradným rodinám a deťom v ohrození v rámci konkrétneho regiónu. Sieťovanie a spolupráca musia byť súčasťou akéhokoľvek rozhodovania v oblasti sociálnoprávnej ochrany. Každá konferencia zahŕňa výmenu dobrých príkladov spolupráce a diskusiu o regionálnej koncepcii sociálnoprávnej ochrany a pomoci rodine.

Kľúč k pomoci rodine

Okrem najbližších príbuzných a širšej rodiny patria medzi najdôležitejších pomocníkov rodine úrad práce, sociál-

ných vecí a rodiny, obec, lekár, škola, mimovládne organizácie, detský domov, náhradná rodina, súd, farnosť, komunitné centrum a podobne. Každý z týchto podporovateľov vynakladá veľké úsilie na pomoc dieťaťu a rodine. Vzájomná spolupráca však znamená vyššiu účinnosť pomoci.

Úsmev ako dar sa aj prostredníctvom regionálnych konferencií Mosty k rodine snaží iniciovať vznik tzv. komisií pre práva dieťaťa a rodiny, ktoré podporujú spoluprácu vyššie uvedených subjektov v oblasti konkrétnej pomoci aj pri tvorbe koncepcií sociálnoprávnej ochrany.

Partneri projektu

Konferencia je organizovaná pod záštitou ministerky práce, sociálnych vecí a rodiny SR, Ing. Viery Tomanovej, PhD., v spolupráci s Ústredím práce, sociálnych vecí a rodiny SR a Združením miest a obcí Slovenska.

Novinky a osvedčená prax

V rámci konferencií odznejú príspevky zástupcov štátnej správy a samosprávy týkajúce sa koncepcií a stavu sociálnoprávnej ochrany v jednotlivých regiónoch, príspevky odborníkov z univerzít aj z praxe, príklady spolupráce aj konkrétne projekty mimovládnych organizácií. Príspevky sú orientované

na témy: sanácia rodiny, návrat detí do rodiny, terénna sociálna práca, náhradná starostlivosť príbuznými, rola príbuzných v procese sanácie, spolupráca v sociálnoprávnej ochrane (aktuálna situácia a zhodnotenie spolupráce, dobré príklady). V rámci konferencií budú prezentované aj prvé výsledky Rodinných skupinových konferencií, ktoré predstavujú nový model práce s rodinou, ktorý využíva prirodzené väzby širokej rodiny. V Žiline 31. mája, Nitre 5. júna, Trnave 7. júna, Košiciach 8. júna, Bratislave 12. júna, Banskej Bystrici 15. júna, Trenčín 19. júna a Prešove 20. júna 2007. Najzaujímavejšie príspevky z každého regiónu k jednotlivým tematickým okruhom plánujeme zverejniť v celoslovenskom zborníku.

Mgr. Janka Bajnoci

Snímka: SP DDD Úsmev ako dar

Najmilší koncert roka v Divadle Aréna

Deti, máme vás radi!

Predstavte si, aký to musí byť pocit pre deti zvyknuté žiť bez rodičov, v detských domovoch, keď sa zrazu stanú stredobodom pozornosti a cudzí ľudia, neznámi kamaráti, im dajú najavo sympatie, solidaritu a podporu.

To sa stalo desiatkam detí, ktoré v piatok 25. júna prišli so svojimi vychovávateľmi - tetami a ujami do Divadla Aréna v Bratislave, kde celoslovenským galavečerom vyvrcholila séria regionálnych kôl podujatia Najmilší koncert roka. Ľudia v hľadisku „domovák“ pozorne vnímali očami a každý ich prejav si ukladali do srdca, boli šťastní a roz-cítení a nešetrili potleskom a prejavmi vďaka a obdivu.

Najmilší koncert roka je jeden z projektov, ktorý už sedemnásť rokov dáva šancu a podporuje tvorivosť detí žijúcich v detských domovoch a náh-

radných rodinách. Možnosť vystúpiť pred obecnstvom a prezentovať svoje schopnosti v rôznych umeleckých kategóriách dodáva deťom zdravé sebavedomie. Ako na to upozornila aj moderátorka Patrícia Garajová, ktorá si pamätá prvé ročníky podujatia, kedysi sa deti pozerali zahriaknuto do zeme, ale dnes sa vedia pozrieť rovno do očí, už sa necítia menejcenné, pretože vedia, že sa s nimi počíta, že spoločnosť má záujem pomôcť im a vrátiť ich do rodiny. Spoločenská atmosféra sa pozitívne zmenila a „domováci“, sa už nevnímajú ako spoločensky menejcenní a nasilu trpení.

Najmilší koncert roka je aj najusmiatejší a najradostnejší. Každému v sále Arény zmätko srdiečko, keď počul nádherný hlas Ingrid z DD v Bernolá-kove alebo rómske dievčatko zo Žitaviec spievať ťahavú a smutnú cigánsku

pieseň. Alebo pri sledovaní baletných kreácií malých domovákov Veroniky a Karolka z DD v Topolčanoch. Karolko je drobný, ale nesmierne talentovaný chlapec, ktorý sa pod dohľadom odborného pedagóga venuje baletu, a ak bude mať dostatočnú podporu, jedného dňa sa určite vráti na divadelné dosky ako profesionálny sólista. Veru, veľké podakovanie si zaslúžia všetci dospelí, ktorí svojim zverencom venujú svoj čas navyše a podporujú ich v ich sebarealizácii. Tak ako tetušky z DD Klobušice. Tie so svojimi zverencami nacvičili paródiu rozprávky Popoluška a urobili to naozaj s hravosťou a zmyslom pre humor. Porovnateľní s profesionálmi boli aj chalani z Dobšinej, tanečníci hip-hopu, no rovnako aj ich rovesníci z Medzilaboriec, ktorých tanečnou pomôckou boli plastové fľaše. Spomenúť by sme mohli aj rozkošný tanec päť až sedemročných chlapcov a dievčatiek zo Sečoviec, ale aj

dojímavé scénické predstavenie DD Ra-tolesť z Trnava s motívom drámy, ktorá sa pred sto rokmi odohrala na Titaniku.

Deti vystupovali s nasadením a dávali do svojho prejavu celú dušu. Oni, čo zažili tak málo lásky, ju rozdávali nám v hľadisku. Podelili sa s nami o svoje pocity, myšlienky a túžby, o svoju radosť z tvorby, ukázali nám, že ich srdiečka bijú v tom istom rytme ako tie naše a že chcú byť rovnako milované. Prajme si, aby sa ich sny vyplnili.

Medzi divákmi sedela aj ministerka práce a sociálnych vecí Viera Tomanová, predseda Spoločnosti Úsmev ako dar Jozef Mikloško, ale aj manželky veľvyslancov či ministrov. A samozrejme, nemohol chýbať ani jeden zo spoluzakladateľov Spoločnosti Úsmev ako dar, Július Hron. Spoločnosť Úsmev ako dar slávi v tomto roku štvrtstoročnicu a za

toto obdobie sa život mnohých opustených detí pozitívne zmenil. Neformálne aktivity šoférov zo Slovenskej televízie, ktorí pred dvadsiatimi piatimi rokmi z nadšenia navštevovali detské domovy, sa spojili do celoslovenskej organizácie, ktorou odvtedy prešlo desaťtisíce aktivistov. Ich cieľom naďalej zostáva – pracovať s rodičmi v teréne, dať im šancu zmeniť spôsob svojho života, aby nerezignovali na výchovu svojich detí a naučili sa o ne starať. Pretože všetky aktivity pomôžu deťom len čiastočne, skutočne im môže pomôcť len rodina. Každý človek predsa potrebuje niekomu patriť a túži, aby niekto patril jemu.

Dobrá správa však zaznela z pódia Najmilšieho koncertu: Počet detí v náhradnej starostlivosti klesá. Tak sa tešme spolu s nimi.

Eva Muchová

Ilustračná snímka z publikácie Spoločnosti priateľov detí z detských domovov Úsmev ako dar.

Aktuálne

Lepšie možnosti vzdelávania pre zrakovo postihnuté deti

Základná škola internátna (ZŠI) pre slabozrakých a nevidiacich v Bratislave, Svrčia ul. 6, je špeciálna škola s dlhoročnou tradíciou a skúsenosťami v práci s ťažko zrakovo handicapovanými deťmi. O úrovni práce a vybavenosti školy špeciálnymi korekčnými a kompenzačnými pomôckami sa pochvalne vyjadrilo veľa odborníkov z celého sveta. Už štvrtý rok má aj materskú školu pre zrakovo postihnutých, pretože v rámci odbornej starostlivosti o zrakovo postihnutých toto predškolské zariadenie chýbalo.

Ako nám prezradil PaedDr. Jozef Šimko, riaditeľ školy, na Svrčej ulici 6 v Bratislave, sa v školskom roku 2007/2008 opäť otvorí aj materská škola pre zrakovo postihnutých (slabozrakých, čiastočne vidiacich, nevidiacich, binokulárne chybných), ako aj 1. ročník ZŠI pre slabozrakých a 1. ročník ZŠI pre nevidiacich. Voľné miesta sú aj vo vyšších ročníkoch ZŠI pre slabozrakých a nevidiacich).

„Skúsenosti nasvedčujú, že v mnohých prípadoch sme museli ťažko zrakovo postihnuté dieťa zaškoliť vo vyšších ročníkoch z dôvodu neinformovanosti rodičov týchto detí o sieti špeciálnych škôl. Zrakovo po-

stihnuté deti, ktoré nemôžu navštevovať školy bežného typu, je najlepšie zaškoliť čím skôr v špeciálnych školách, a tým predchádzať problémom, s ktorými by sa stretli v podmienkach bežných škôl. Veľakrát sa stáva, že bežné školy integrujú dieťa bez toho, aby boli pripravené na prijatie zrakovo postihnutého žiaka a ide im najmä o príjem financií do rozpočtu školy. Riaditelia bežných škôl dostanú na vykázané postihnuté dieťa výrazne viac finančných prostriedkov ako na zdravé dieťa“, pripomenul ďalej riaditeľ Jozef Šimko. Určite je dosť detí, ktoré pomoc, akú poskytujú uvedené školy, potrebujú a „na rozdiel od bežných škôl im skutočne pomôcť vieme“, zdôraznil riaditeľ a dodal: „Žiaci k nám prichádzajú na II. stupeň ZŠ s veľkými nedostatkami a už nemôžu dosiahnuť takú pripravenosť na strednú školu, ako keby navštevovali našu školu od 1. ročníka. Až 70 percent absolventov našich základných škôl ide študovať na školy s maturitou, z toho 25 percent na gymnáziá, čo je najnáročnejšia forma strednej školy. V tomto školskom roku ide študovať na stredné školy s maturitou až 87,5 percenta našich absolventov a naši deviataci sa nedávno po prvý raz zú-

Z fotogalérie Základnej školy internátnej pre slabozrakých a nevidiacich v Bratislave na Svrčej ulici 6.

častnili MONITORU 9. Žiaci našej ZŠI pre slabozrakých dosiahli pekné výsledky: z matematiky boli úspešní na 68,36 percenta a zo slovenského jazyka na 78,76 percenta“. (mš)

Predstavujeme

Zväz sluchovo postihnutých

Zväz sluchovo postihnutých (ZSP) vznikol 29. novembra 2006 na svojom ustanovujúcom kongrese v Trnave, krátko po likvidačnom procese bývalého Slovenského zväzu sluchovo postihnutých a po vzniku novej Asociácie nepočujúcich Slovenska. Predsedom novovzniknutej organizácie Zväzu sluchovo postihnutých sa stal väčšinou hlasov delegátov Ing. Ladislav Lokša, ktorého sme oslovili v rozhovore, pretože organizácia, ktorú vedie, sa stala začiatkom tohto roku členom Slovenskej humanitnej rady a nadviazala na všetko pozitívne a neoceniteľné, čo sa bývalému Slovenskému zväzu sluchovo postihnutých podarilo dosiahnuť.

Čo ste, ako mimovládna organizácia, stratili rozpadom SZSP?

Slovenský zväz sluchovo postihnutých po ukončení pôsobenia Zväzu invalidov sa stal hlavným reprezentantom komunity sluchovo postihnutých. Bol najväčšou organizáciou sluchovo postihnutých, ktorá integrovala všetky špecifiká sluchového postihnutia – nepočujúcich, nedoslýchavých, ako aj rodičov sluchovo postihnutých detí. Postupne ale z neho odchádzali osobnosti, ktoré stáli pri jeho zrode a boli aktívne v iných združeniach. To znamená, že rozpad SZSP bol dlhodobý proces, ktorý sa zavŕšil jeho likvidáciou na Mimoriadnom kongrese v roku 2006. Zánikom SZSP sme stratili najmä zjednocujúci faktor, ktorý ale preberajú iné inštitúcie, ako je Asociácia organizácií sluchovo postihnutých, ktorej sme členom.

Čo ste získali založením nového ZSP, priniesol rozpad SZSP vašim členom aj výhody?

V novom ZSP sa združili predovšetkým nedoslýchaví členovia bývalého SZSP. Jeho reprezentanti môžu nesporeďkovane upozorniť na problémy práve tohto špecifika, ktoré sa často mohli prehliadať. Po bývalom SZSP sme prevzali členstvo v medzinárodných štruktúrach nedoslýchavých – IFHOH a EFHOH. V mnohých európskych krajinách orga-

nizácie nedoslýchavých fungujú oddeľne od organizácií nepočujúcich, pričom hlavný dôvod uvádzajú odlišnosť komunikácie – posunkovú reč, prostredníctvom ktorej vytvárajú nepočujúci špecifickú kultúru.

Ak sa obzriete do minulosti, zo hľadíte všetky plusy a mínusy toho, čo priniesol vášmu zväzu život, považujete dnes ten rozpad za správny?

V súčasnosti sme len na začiatku našej samostatnej existencie. Polročné pôsobenie nám nedáva priestor na bilančovanie. Je potrebné tvrdo pracovať, čo nám dúfam, prinesie také výsledky, pre ktoré vznik nového zväzu budeme považovať za správny.

Koľko má teraz Zväz sluchovo postihnutých členov a kde máte poľbočky?

Zväz sluchovo postihnutých má v súčasnosti asi 1800 registrovaných členov vo 22 základných organizáciách v mestách po celom Slovensku. Nachádzajú sa v Bratislave, Košiciach, Trenčíne, Žiline, Prešove, Nitre, Považskej Bystrici, Nových Zámkoch, Kolárove, Komárne, Leviciach, Humennom, Michalovciach, Medzilaborciach, Poprade, Novom Meste nad Váhom, Ilave, Trenčianskych Tepliciach, pričom v niektorých väčších mestách je aj viac organizácií. Mnohé organizácie využívajú svoje vlastné klubové priestory, v ktorých uskutočňujú poradenstvo, výborové, aj členské schôdze.

V čom je teraz činnosť ZSP iná, nová, oproti činnosti bývalého SZSP?

Činnosť ZSP je odlišná oproti bývalému SZSP s prevažujúcim zameraním sa na potreby nedoslýchavých občanov a intenzívnejšej kooperácie s ďalšími organizáciami sluchovo postihnutých. Nedoslýchaví, i keď ich zdravotné postihnutie je vážne, sú objektívne samostatnejší vo vybavovaní svojej agendy ako nepočujúci. Uprednostňujeme preto viac informovanie a poradenstvo vo vzťahu k našim stránkam, ako bezprostrednú osobnú asistenciu, ktorú zabezpečoval SZSP. Pre nedoslýchavých je dôležité odstraňovať vizuálne bariéry pri komunikácii s úradníkmi, aby mohli odzerať z pier, mali dostupné indukčné slučky na úradoch. Je potrebné, aby verejnosť, laická i odborná, bola informovaná, ako komunikovať so

sluchovo postihnutými, oboznamovať, čo je strata sluchu a aké sú jej dôsledky. Dôležitá je aj prevencia pred nadmerným hlukom a ako predchádzať nezvratnému poškodeniu jemného sluchového aparátu. Súčasťou bezbariérového prístupu bude aj spolupráca pri tvorbe webových portálov so zrozumiteľnými inštrukciami pre vybavovanie osobnej agendy sluchovo postihnutých a zvyšovanie dostupnosti internetu v kluboch ZSP, ako aj domácnostiach týchto ľudí.

Čo považujete v súčasnosti vo vašej činnosti za najväčšiu prioritu a v čom vidíte do budúcnosti najväčšie problémy vášho zväzu?

Prioritou ZSP je aktívne pomáhať občanom so sluchovým postihnutím k plnohodnotnému životu, systematicky presadzovať riešenie ich špecifických záujmov. Najväčším problémom tretieho sektora je obstarávanie financií na svoju činnosť. V tom spočíva hlavný problém pôsobenia ZSP v súčasnosti, aj blízkej budúcnosti.

Kde teraz ZSP sídli a kde sídli redakcia vášho časopisu Slovenský Gong?

V zmysle Stanov ZSP súčasným sídlom združenia je bydlisko jej predsedu. Otvorili sme však kanceláriu v Bratislave, na Páričkovej ulici, ktoré sa stane sídlom zväzu, ako aj pracoviskom redakcie časopisu Slovenský Gong.

Kto vám teraz vo vašom zväze pomáha, keď ste museli začať opäť od nuly?

Pre svoju činnosť sa snažíme získavať sponzorov, ktorí nám pomáhajú s financovaním aktivít zväzu. Ale veľmi dôležité je najmä odhodlanie našich členov aktívne pracovať pre nedoslýchavých. Členovia výborov základných organizácií pri svojej komunikácii so zástupcami miest a obcí sú dôležitými parlamentármi za vytvorenie priaznivých podmienok pre chod organizácií ZSP.

Aké projekty pripravujete a ktoré z nich začnete realizovať už v tomto roku?

Po vzniku ZSP sme podali žiadosti o granty na Ministerstve práce, sociálnych vecí a rodiny SR. Jedným z nich je časopis Slovenský Gong, ktorý už vydávame. Ďalším projektom sú semináre s tematikou sluchového postihnutia a sociálno-rekondičné pobyty. Dôležité sú aj preventívne a komunikačné podujatia a prezentácie kompenzačných pomôcok pre sluchovo postihnutých. Z hľadiska sluchového postihnutia novinkou bude

výcvik signálnych psov našimi školenými a certifikovanými cvičiteľmi. Poriadaním festivalov chceme podporiť rozvoj kultúry sluchovo postihnutých. V základných organizáciách s prispáním magistrátov sa uskutočňujú naše vlastné aktivity, kde sa poskytuje najmä poradenstvo pri riešení problémov sluchovo postihnutých.

Svoje aktivity chceme realizovať na kvalitatívne vyššej úrovni prostredníctvom projektov z Európskeho sociálneho fondu, na ktorých v súčasnosti pracujeme. Nedoslýchavé osoby sú tiež významne ohrozené sociálnou vylúčenosťou

a môžu mať problém adaptovať sa na trhu práce. Najväčšou výzvou pri návrhu a realizácii projektov je využitie benefitov informačnej a vzdelanostnej spoločnosti v prospech sluchovo postihnutých.

Ako sa vám darí pokračovať v komunikácii s Asociáciou nepočujúcich Slovenska?

S občianskym združením ANEPS v súčasnosti komunikujeme najmä vo veci vysporiadania záležitostí po zániku SZSP.

Margita Škrabáľková
Snímka: archív

Kontakt:

Zväz sluchovo postihnutých

Kontaktná osoba:

Brázdovičová Katarína

Adresa sídla:

Františka Hečku 40, Levice,

Adresa Kancelárie ZSP:

Bratislava, Páričkova 18

Telefón: 0911755425, 0918475823

E-mail: brazdovicova@zmail.sk

Bankové spojenie:

Slovenská sporiteľňa – Bratislava 1

Číslo účtu: 0630895822/0900

IČO: 42048899

Svetový deň hemofílie, 17. apríl

Zbierka na rehabilitačné pobyty pre hemofilikov

Pri príležitosti Svetového dňa hemofílie zorganizovala spoločnosť TESCO STORES SR spolu so Slovenským hemofilickým združením už tretí raz verejnú finančnú zbierku. Výťažok zbierky – viac ako pol milióna slovenských korún - bude použitý na rehabilitačné pobyty pre hemofilikov - deti i dospelých, ktoré sú dôležitou súčasťou zmiernovania fyzických následkov tohto ochorenia.

Zbierka sa uskutočnila 19. až 21. apríla v nepredajných priestoroch prevádzok TESCO na Slovensku. S prenosnou urnou sa v hypermarketoch a obchodných domoch TESCO pohybovali aktivisti, ktorí rozdávali letáčky s informáciami o tom, čo je hemofília. Záštitu nad zbierkou prevzal známy slovenský hokejista Michal Handzuš. Počas troch dní trvania zbierky sa celkovo vyzbieralo 548 682 slovenských korún a 50 halierov. Aktivisti nazbierali najviac v hypermarkete TESCO Banská Bystrica – 34 827 korún, druhí najúspešnejší boli v hypermarkete TESCO Levice – 32 800 korún a 50 halierov, trojicu uzatvárajú aktivisti, ktorí vykonávali zbierku v hypermarkete TESCO Považská Bystrica so sumou 25 855 korún. Spoločnosť TESCO STORES SR si uvedomuje svoju zodpovednosť voči skupinám obyvateľstva, ktoré sú sociálne alebo zdravotne znevýhodnené. Každoročne preto organizuje charitatívne projekty alebo sa pripája k celonárodným projektom organizovaných neziskovými organizáciami. Dávame čitateľom do pozornosti, že aktívne hľadá charitatívnych partnerov pre svoje novootvorené hypermarkety na Slovensku.

Zbierka sa konala 19. až 21. apríla tohto roku v nepredajných priestoroch prevádzok TESCO na celom Slovensku.

Okrem toho sa v piatok, 20. apríla 2007 konala verejná zbierka aj v niekoľkých mestách a obciach na Slovensku, kde priamym dobrovoľným príspevkom do pokladničiek zbierali peniaze aj aktivisti Slovenského hemofilického združenia. Spolu sa takouto formou vyzbieralo 40 589 korún a 50 halierov. Najviac sa aktivisti snažili v Spišskej Novej Vsi, kde sa im podarilo získať 10 900 korún, druhí najúspešnejší boli v meste Tvrdosín, kde do mobilných pokladničiek pribudlo 6 920 korún a trojicu uzatvárajú aktivisti, ktorí vykonávali zbierku v Námestove, ktorí nazbierali 5 520 korún. Zbierka pokračuje ďalej s možnosťou príspevia priamo na účet zbierky: 179 499 4151/0200.

Jaroslav Janovec
Snímky: archív autora

Naša anketa:

Nonhandicap 2007

5. ročník výstavy pre zdravotne postihnutých v Inchebe

V dňoch 17. - 19. mája tohto roku sa konala už 5. výstava pre zdravotne postihnutých v Inchebe a tak ako po minulé roky, nechýbala na nej ani Slovenská humanitná rada a ani viaceré jej členské organizácie a združenia. Predstavitelov a zástupcov niektorých z nich sme oslovili s otázkou našej ankety:

Akou novinkou, či zaujímavosťou sa tento rok na výstave NON-HADICAP 2007 môžete pochváliť?

Katarína Brázdovičová, Zväz sluchovo postihnutých:

Po prvý raz máme ako novovzniknutá organizácia vlastný výstavný stánok. Na svoje si určite prišli aj účastníci odborných seminárov s prednáškami týkajúcimi sa ľudí so sluchovým postihnutím. Okrem moderných kompenzačných pomôcok v našom stánku, ponúkame aj náš časopis Gong a rada by som vyzdvihla najmä prezentácie nášho kolektívneho člena, Občianske združenie HELPPES z Prahy, ktorého príslušníčky prvý raz pricestovali aj so svojimi štvornohými chlpáčmi, signálnymi psami, vycvičenými aj na pomoc pre ľudí s postihnutím. Pred našim stánkom bolo neustále plno ľudí, to značí, že sme návštevníkov istotne zaujali.

Podpredsedníčka českého Občianskeho združenia Helpes, Kateřina Studená, prišla so svojimi kolegynami aj so psami na bratislavskú výstavu Nonhandicap 2007 prvý raz. Jej čiernobiely psík borderkólia Best má len čosi vyše 1 roka a je práve v puberte. Je však inteligentný, pracovitý a už vie zobudiť členov rodiny keď budík nezvoní. Naučil sa už aj doniesť majiteľke zvoniaci telefón priamo do ruky, pomôže jej vyzliecť si sveter, otvoriť dverka chladničky, či skrine, oznamuje jej, keď niekto vonku klope na dvere, a to všetko okrem základnej poslušnosti, ktorú ovláda rovnako ako psy jej kolegýň, cvičené v animoterapii.

Jozef Vrátil, prezident Združenia občanov Slovenska postihnutých epilepsiou (na obrázku so svojimi kolegyňami) hovorí, že tento rok sa jeho združenie naozaj môže pochváliť s tým, že získalo sponzorský výstavný stánok a mohlo prezentovať svoju činnosť a tak preukázať, že je platný člen o.i., aj Svetového združenia epileptikov v írskom Dublini a vďaka tomu toto združenie, ktoré je známe aj pod skratkou AURA, dostalo ponuku účasti na Svetovom kongrese o epilepsii. „Medzi nás zavítal aj predseda vlády SR a teší nás, že sme sa mohli prezentovať, napríklad aj v tom, ako v našej práci začíname s pomocou nielen dospelým, ale aj deťom, ktorých postihla epilepsia“.

Jozef Vrátil, prezident Združenia občanov Slovenska postihnutých epilepsiou:

Rád by som najprv upozornil na naše celonárodné podujatie Plameň nádeje, ktoré sa koná vždy 21. marca každý rok, tentoraz bolo už po 3. raz. Uskutočňuje sa najmä preto, aby sme oslovili laickú verejnosť na celom Slo-

vensku, aby sme všetkým ľuďom priblížili možnosť naučiť sa poskytnúť prvú pomoc aj epileptikom, ale aj iným ľuďom v ohrození života, keď o živote a smrti rozhoduje pár sekúnd. Veľmi nám preto na tom záleží. Poznám viacero prípadov, keď vďaka poskytnutiu správnej a včasnej laickej prvej pomoci sa podarilo zachrániť ľudský život.

Pozoruhodnou novinkou sú aj malé, vreckové čítacie lupy, s ktorými sa dostane slabozraký človek kdekdekoľvek do terénu, ktoré snímajú a priamo ukazujú slabozrakým ľuďom skúmaný predmet. Pomocou týchto vreckových lúp možno, napríklad, spoľahlivo skontrolovať hoci aj účet v obchode.

Nový typ zdvíhacieho zariadenia pre imobilných na výstave Nonhandicap 2007.

Jozef Liška, konateľ spoločnosti zriadenej Úniou slabozrakých Slovenska, ktorá zabezpečuje distribúciu pomôcok pre zrakovo postihnutých.

Atraktívnou novinkou pre slabozrakých je mobilný telefón s hlasovým výstupom, ktorý im umožňuje prečítať SMS správy pomocou hlasového výstupu a novinkou je aj ozvučenie celého menu, čiže všetko, čo je na monitore telefónu, sa dá sprostredkovať príjemcovi hlasom. Teda všetko, čo je potrebné pre orientáciu v mobilnom telefóne, všetky uložené údaje, okrem ozvučenia fotoaparátu, čo zatiaľ chýba.

Potrebnou a zaujímavou novinkou sú aj samolepky na klávesnicu k počítaču pre slabozrakých, ktoré umožňujú podstatné zväčšenie písma, aj čísiel na klávesnici počítača. Kto sa učí pracovať s počítačom, tomu to veľmi pomôže.

Margita Škrabáľková
Snímky: autorka

Všimli sme si

Pomoc matkám v núdzi

Pri príležitosti 80. výročia vzniku Slovenskej katolíckej charity (SKCH) sa 14. mája uskutočnil kongres na tému Status ženy - matky v súčasnej spoločnosti, pomoc matkám v núdzi.

Zároveň odštartovala kampaň a verejná zbierka SKCH na pomoc matkám v núdzi, ktorá potrvá do konca novembra tohto roku. Konkrétne je zbierka určená na ešte efektívnejšiu pomoc v Dome Charitas Sv. Jozefa v Spišskej Novej Vsi, ktorý poskytuje ubytovanie a pomoc ženám čakajúcim svoje prvé dieťa, Farskej charite Lučenec, ktorá sa venuje pomoci viacpočetným rodinám a v Krízovom centre v Košiciach, ktoré poskytuje ubytovanie a pomoc osamelým rodičom s deťmi.

Číslo účtu vyhradené pre zbierku je 0176875345/0900 VS 153. Názov účtu je Slovenská katolícka charita. Príspevky je možné poslať aj zaslaním ľubovoľnej SMS správy v hodnote 30 Sk na krátke číslo 830 v sieti Orange Slovensko. Suma 30 Sk za SMS správu je konečná. Orange Slovensko ju odvedie na zbierku v plnej výške a jej zaslanie zákazníkom nespôsobí žiadne náklady. Verejná zbierka trvá do konca novembra 2007. Ďalšie informácie ako aj kontakty na jednotlivé centrá nájdete na www.charita.sk, na čísle telefónu 02 5443 1506 a v diecéznych charitách. Cieľom kongresu však bolo upozorniť najmä na reálnu situáciu žien - matiek v našej spoločnosti a hľadať výzvy, ktoré z tejto situácie vyplývajú pre

prácu Slovenskej katolíckej charity týkajúcej sa dlhodobej pomoci matkám v núdzi prostredníctvom svojich poradenských centier a zároveň aj špecializovaných zariadení pre matky, ktoré potrebujú osobitnú pomoc. Slovenská katolícka charita chce upozorniť na neľahké postavenie matiek v našej spoločnosti, najmä tých, ktoré sú týrané, zneužívané či denne bojujú so zlými hmotnými a sociálnymi podmienkami. Zároveň chce poskytnúť širokej verejnosti, najmä však matkám v núdzi, informácie o miestach, kde sa môžu obrátiť o pomoc so svojím problémom. Zariadenia SKCH sú pripravené poskytnúť odbornú a účinnú pomoc matkám, ktoré sa ocitli v núdzi a spoločne s nimi hľadať riešenie ich situácie.

Slovenská katolícka charita

Sľuby chudobe

Nedávnym rozhovorom ministrov Európskej únie pre rozvoj vo veci splnenia rozvojových cieľov EÚ, ktoré sa konali v máji tohto roku, predchádzala kritika mimovládnych organizácií z celej Európy poukazujúca na skutočnosť, že kľúčoví členovia Európskej únie, vrátane Nemecka, Francúzska, Talianska a Portugalska neplnia svoje sľuby o zvyšovaní rozvojovej pomoci najchudobnejším krajinám sveta.

V špeciálnej správe monitorujúcej rozvojovú pomoc EÚ, ktorá vyšla 11. mája 2007, viac než 1600 európskych mimovládnych organizácií zjednotených v rámci CONCORD-u, Európskej konfederácie mimovládnych rozvojových organizácií, vyhlasuje, že mnohé vlády krajín EÚ do r. 2010 nespĺnia svoje sľuby

dané chudobným rozvojovým krajinám, ak radikálne nezvýšia skutočné zdroje poskytované na rozvojovú pomoc. „Od minuloročných »nafúknutých« zdrojov poskytnutých na rozvojovú spoluprácu sa udiala iba malá zmena, keďže iba málo reálnych zdrojov sa dostáva k ľuďom, ktorí ich najviac potrebujú“, povedala Lucy Hayes z Eurodad-u, európskej siete zameranej na dlhy a rozvoj a dodala: „Nastal čas, aby európske vlády splnili to, čo sľúbili“.

Mnohé európske vlády navyšujú svoje štatistiky objemu rozvojovej pomoci o odpustenie dlhov, najmä Iraku a Nigérii. Svoje rozvojové ciele dosahujú zarátaním zdrojov, ktoré sú vynakladané v EÚ na utečencov a vzdelávanie zahraničných študentov. V roku 2006

položky, ktoré nie sú skutočnou rozvojovou pomocou, dosiahli sumu 13,5 miliárd Eur, čo je takmer tretina európskej oficiálnej rozvojovej pomoci (ODA). „Znižovanie chudoby sa nezdá byť vždy hlavným cieľom európskej pomoci“, vysvetlil Justin Kilcullen, prezident Európskej konfederácie mimovládnych organizácií CONCORD. „Ak európske vlády nezlepšia súčasný stav, chudobné krajiny dostanú do roku 2010 o 50 miliárd Eur nemej oproti rozvojovým sľubom“, dodala Lucy Hayes. V správe sa ďalej zdôrazňuje, že napriek sľubu európskych vlád významne zvýšiť pomoc krajinám Afriky, objem pomoci pre Afriku zostal nezmenený od roku 2004. V roku 2006 sa percentuálny podiel pomoci poskytnutej Afrike dokonca znížil.

**Ester Asin Martinez, CONCORD EU
Robert Shaw, ActionAid**

Deň pre Darfúr - 29. apríl - aj na Slovensku

Mimovládne organizácie, ktoré sa zaoberajú humanitárnou pomocou a ľudskými právami, vyhlásili 29. apríl ako Deň pre Darfúr. Bolo to už tretie celosvetové podujatie. Aktivisti Amnesty International na Slovensku sa pripojili k 35 krajinám a Deň pre Darfúr uskutočnili dokonca dvakrát: v sobotu, 28. apríla pred Mestskou knižnicou na Hlavnej ulici v Košiciach a v nedeľu, 29. apríla tohto roku druhý raz na Poštovej ulici v Bratislave. Od roku 2003 obyvatelia sudánskeho regiónu Darfúr znášajú bombardovania vládnymi silami, verbovanie detských

vojakov Sudánskou oslobodzovacou armádou a plienenie ozbrojených jednotiek džandžavídov. Tie so súhlasom a podporou vlády zabíjajú, kradnú dobytok a úrodu, vypaľujú dediny a znásilňujú ženy a dievčatá. V krajine pôsobia jednotky Africkej únie AMIS, ich mandát však končí 1. júla tohto roku. Majú málo vojakov a nedostatočné materiálne vybavenie. Nedokážu ochrániť civilné obyvateľstvo na celom území Darfúru, ktorý je veľký asi ako Francúzsko. Jedinou efektívnou pomocou je rozmiestnenie jednotiek OSN, ktoré však sudánska vláda odmieta. Amnesty

International preto žiada svetové spoločenstvo, aby trvalo na rozmiestnení jednotiek OSN a zároveň žiada sudánsku vládu, aby pre OSN, aj humanitárne organizácie povolila vstup do krajiny. Počas štyroch rokov konfliktu už zomrelo viac ako dvestotisíc ľudí, 2,5 milióna muselo pred nebezpečenstvom opustiť svoje domovy a sú utečencami vo vlastnej krajine alebo v susednom Čade. Do pohraničných oblastí Čadu sa už tiež rozšírilo plienenie, vraždy a znásilnenia, rovnako ako v Darfúre.

**Amnesty International
Stranu pripravila: mš**

Summary

The treatment with the art is universal

(page 6)

The Slovakian writer Peter Glocko, an author of teenage novels (one of them was listed at IBBY Honour list in 1990) devotes his literary works to unusual themes. In one of his last novel „Three movements for the orphans of the Ospedale“ he describes in a parallel way two stories - the first about a boy coming from the poor, socially devastated family who was encouraged in his love to music by the gypsy virtuoso Anton Kotlár and another one about crippled children from the orphanage Ospedale della Pietà in Venice to whom Antonio Vivaldi, a world-famous composer paid his attention despite the indignation of the bourgeois society at that time.

You described very sensitively but at the same time very cruelly the problem of mentally and physically disfigured children that must very often withstand humiliating and non-sensitive behaviour of adults. Vivaldi was in advance of his age because he treated handicapped children with music. He wrote music for them, taught them to play and sing and performed with them at the public. In orphanage he set up a conservatory for crippled children that however, were endowed with a great musical talent. According to the public opinion, wide-spread at that time, children's deformed bodies were considered as a punishment for the sins of their parents. However, these children played and sang as angels and this way they faced up to the hatred towards them. The strongest part of the book is the scene where Vivaldi drives away by violin all fools offending children, calling them monsters desecrating a temple. On the contrary, Vivaldi says openly to them who is really possessed by evil spirits in the temple and those are all adult people who have not any kind word for orphans for the gorgeous performance they gave to them. Thus this is the story of love, treating of deformed body and soul ...

How can the books help children?

They can. Even Americans became aware of this my theme because this is the world subject - the pain is universal and the treatment with music is universal, too. Vivaldi was an artist who encouraged the severely physically and mentally handicapped children doomed to the poor existence in orphanage. He gave them a divine instrument - the violin as well as his genius. I believe in the power of art.

The better educational possibilities for visually handicapped children

(page 9)

The Primary collegial school (PCS) for purblind and blind children in Bratislava, Svrčia st. No. 6 is a special school with a long-time tradition and experience of work with the severely visually handicapped children. Many experts from all over the world expressed their positive opinion of the school's work and its equipment by special corrective and compensatory aids. As early as four years it has also run a kindergarten for the visually handicapped children since in the framework of the special care of the visually handicapped children this kind of preschool facility missed.

As Mr. Jozef Šimko, head-master of the school (Bratislava, Svrčia st. No. 6) informed us, in the academic year 2007/2008 the kindergarten for visually handicapped children (purblind, partially blind, blind, with binocular disorders) will be opened again as well as the first class of PCS for purblind and the first class for the blind children. There are still vacancies in higher classes. The existing experience indicates that in many cases there was necessary to school the severely visually handicapped child in higher classes due to the lack of information of parents about the special schools network. For visually handicapped children who are not able to attend the standard type of schools is necessary to be schooled in special schools as soon as possible in order to avoid problems they could face in conditions of the common schools.

Introducing

Union of the Deaf and Hard of Hearing

(page 10)

The Union of the Deaf and Hard of Hearing (UDHH) was established on 29 November 2006 at the constituent congress in Trnava, shortly after the liquidation of former Slovak Union of the Deaf and Hard of Hearing (SUDHH) and after establishment of new Slovak Association of the Deaf. Mr. Ladislav Lokša was elected by majority of votes a Chairman of the UDHH. The association became a member of the Slovak Humanitarian Council in the beginning of 2007 and has continued all positive and valuable results reached by the former SUDHH.

We put some questions to Mr. Lokša and these are his answers:

What have you lost as a non-governmental

organization after the break-up of the SUDHH?

The Slovak Union of the Deaf and Hard of Hearing - after the termination of activities of the Union of invalids - became a main representative of the deaf community, gathering all kinds of hearing defects - the deaf, hearing-impaired persons, as well as parents of the handicapped children. However, persons-founders of the organization were gradually leaving off and started to work in other associations. It means that the break-up of the SUDHH was a long-time process leading to its liquidation at the extraordinary congress in 2006. What we lost was an integrating factor represented by the SUDHH that served as a means of gathering groups of handicapped persons. This function had been taken over by other organizations, e.g. the Association of Organizations of the Persons with Hearing Defect where our union was admitted as a member.

What have you acquired by establishment of new UDHH? Have you also gained any advantage of the break-up of the SUDHH?

The new UDHH brought together especially hearing-impaired persons - former members of the SUDHH and became a member of the international organizations - IFHOH and EFHOH.

In many European countries organizations of hearing-impaired persons and those of the deaf are functioning separately. According to them the main reason of this situation resides in different communications - gesture language, through it the deaf create a specific culture.

If you pass into history and evaluate all pro and con in the life of your association, what is your opinion of this break-up today?

At present we are in the beginning of our independent existence and a half-yearly period is a very short time for appraisal of our activities. It is necessary to work hard and achieve good results that will confirm a legitimacy of new organization's establishment.

People with Humanita in their hearts. This time it is a title of the supplement giving attention to distinguished people, devoted volunteers, eminent personages, celebrities of humanity who have been chosen by the Honorary commission to be awarded as main laureates for moral award the Gift of the Year 2006. Since 1995 the Slovak Humanitarian Council has awarded this price every year. So, in supplementary we pay attention also to the nominees for the price the Gift of the Year 2006.

Časopis dobrovoľníckeho sektora Slovenskej republiky.

Vydáva Slovenská humanitná rada s podporou grantu MPSVaR SR. Rozširuje vlastnou distribúciou. Objednávky prijíma redakcia. Nevyžiadané rukopisy a fotografie nevraciam. Uverejnené príspevky nehonorujeme. Registrácia pod č. MK SR 710/92, ISSN 1336-2208. Šéfredaktorka PhDr. Margita Škrabáľková, redaktorka PhDr. Eva Muchová. Adresa redakcie: Párikova 18, 821 08 Bratislava 2, telefón: 02-5020 0520, fax: 02-5020 0522, e-mail: tlacove.shr@changenet.sk. Grafická úprava: Agentúra Zachar, s. r. o., Bratislava, tlač: RAX, s. r. o., Bratislava. © SHR. Obálka - foto: Agentúra Zachar a Marián Garaj.

markiza text

Strana 834